

[Gunnar Fog-Petersen.]

fyldigt Referat, saaledes at man paa betryggende Vis kan kontrollere, hvad der er foregaaet, og saaledes at det kan danne Grundlaget for en senere Behandling ved anden Instans.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Justitsministeren (Steincke): Under Hensyn til den ærede Ordførers udførlige Gennemgang skal jeg fatte mig kort og ikke lade mig udæske af de forskellige Venligheder, der biev fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter).

Det ærede Medlem udtalte, at saa vidt han havde forstaaet, fik vi Sagen tilbage til næste Aar. Nej, saa længe varer det da heller ikke; det, det ærede Medlem kalder min ulyksalige Trang til at reformere, vil sikkert give sig Udtryk i, at det ikke vil vare saa længe, inden det ærede Medlem ser Sagen igen. Paa den anden Side maa jeg jo indrømme, at det vilde være uanstændigt at sende et saa stort Forslag over til det andet høje Ting paa Samlingens sidste Dag, saa allerede af den Grund kan jeg ikke insistere paa, at vi naar længere, end vi er naaet i Øjeblikket, men det er jo ogsaa godt.

Det ærede Medlem mente tydeligt at kunne spore, hvad der under Forhandlingerne er naaet fra radikal Side, hvorefter det ærede Medlem kritiserede alle de Enkeltheder, som han fremstillede som et Resultat af Forhandlingerne med de Radikale. Der er ikke nogen som helst Grund for mig til at gaa ind paa, paa hvilke Omraader den ene og paa hvilke den anden har givet sig. Spørgsmaalet er, om det Resultat, der er naaet, er forsvarligt, og det synes jeg det er. Det, det for mig som Justitsminister kommer an paa i dette Tilfælde, er under Hensyn til den foregaaede og forventede Udvikling ikke at komme til at staa saadan, at Statens Interesser ikke kunde fremmes af Hensyn til Principper som Offentlighedsprincippet o. lign., medens man fra radikal Side lagde Hovedvægten paa Offentlighedsprincippet og naturligvis holdt paa, at dette burde indskrænkes saa lidt som overhovedet muligt.

Disse to Hensyn er lige værdifulde, og det kommer an paa at afveje dem saaledes i

Praksis, at der ikke sker noget af dem større Skade. Derfor sagde jeg ogsaa allerede ved første Behandling, at hvor det drejer sig om Hensyntagen til Enkeltheder, uden at man derved gaar det Hovedhensyn, jeg har fulgt, for nær, er jeg meget villig til Forhandling om saadanne Enkeltheder.

Det eneste, jeg overhovedet er betænkelig ved, er, at 2det Stykke i § 1017 a er gaaet ud. Men den kommende Udvikling vil jo vise, om jeg har haft Ret, eller om de, der har været betænkelige ved § 1017 a, har haft Ret. Det er i Øjeblikket ikke godt at vide. Det, jeg vil foretage der, er naturligvis fremtidig at lade Politiet over for mig begrunde Nødvendigheden af en Paragraf som 1017 a; hvis Politiet kan det, og saa til sin Tid overbevise Rigsdagen med det saaledes eventuelt fremkomne Materiale. Som det ligger i Øjeblikket, har jeg ikke kunnet overbevise det radikale Parti eller Pressen om Nødvendigheden af, at § 1017 a havde et 2det Stykke, og saa maa det gaa ud, da vi skal være enige om Resultatet.

Jeg ved ikke, hvad den ærede Ordfører for de Konservative (C. J. F. Sven) mente med, at det var maliciøst at tage en Andenbehandling, naar man har afgivet Betænkning. Saa, maa jeg tilstaa, er jeg ualmindelig ondsksfuld; for jeg higer altid efter, naar Betænkning er afgivet, at faa Sagen til anden Behandling.

At Loven har lidt Skibbrud, kan jeg heller ikke anerkende. Forslaget er naaet saa langt, som Tid og Forhold tillod, og det skal nok naa længere frem hurtigere, end det ærede 17de tingvalgte Medlem er glad for.

Jeg takker i øvrigt Udvalget for dets Behandling af Forslaget, Jeg er selvfølgelig ogsaa villig til fremtidig, hvis det paavises, at man kan naa til en endnu klarere eller bedre Formulering paa de forskellige Omraader, at modtage en saadan Formulering, naar Forslaget fremsættes igen.

C. J. F. Sven: Provokeret af den højt-ærede Justitsminister skal jeg bemærke, at jeg ikke har udtalt, at det var maliciøst over for de Radikale at foranledige en Andenbehandling i al Almindelighed. Jeg har sagt, at det var maliciøst, naar man ved, at der ikke kan komme en Trediebehandling, og at Lovforslaget skal genfremsættes for en ny Rigsdag; saa har det jo ikke meget